VOL. 113. NO. 7-8. JULY-AUGUST, 2021. 113. ÉVF. 7-8. SZÁM, 2021. JÚLIUS-AUGUSZTUS

Evangéliumi Hírnök
GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America Since 1908 Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

MINÉL INKÁBB, ANNÁL JOBBAN

Megfigyelhető a vallás, az élő hit, sőt az Istennel való szövetség területén egy sajátos kontraszt. Valaki *minél inkább* ragaszkodik a tiszta, egyértelmű Istenkapcsolathoz és annak az etikájához, a szövetségi rendjéhez, *annál inkább* félreértik, félremagyarázzák, és emiatt sorra konfliktusai keletkeznek. Ennek az ellenkezője is igaz. Valaki *minél kevésbé* veszi komolyan a hitéből következő erkölcsiséget, *annál jobban* érvényesül. Ez így van a világiak között, de így van az egyházban is.

Minél gátlástalanabb, sőt becstelenebb egy közéleti szereplő, *annál* hamarabb csinál karriert, és meg is gazdagszik. *Minél* tisztább kezű, emberségesebb, *annál* kevésbé lesz az, sőt egyre több problémája adódik. Nem is hiszik el neki, hogy önzetlen. Hogy képes átérezni a nálánál kedvezőtlenebb helyzetben lévőt, és hogy csak úgy: segít. Azt feltételezik róla, és azt firtatják, hogy jótékonykodásával ugyan mit akar elérni? Azt hiszik, hogy majd csak később fog kiderülni, hogy ez egy jó üzlet, amit ők is megkaparinthattak volna, ha előrelátóbbak lettek volna.

És eközben a tisztességes kínlódik, szenved, próbálja megértetni magát, és ettől a helyzete csak rosszabbra fordul. És nem segít rajta senki, legtöbbször még az Isten se. *Hiába* magyarázkodik, ettől csak még gyanúsabb lesz. Hiába imádkozik, legtöbbször az ég is hallgat. És *hiába* becsületes, nem hiszik. Inkább megbélyegzik, kivetik maguk közül, elfordulnak tőle sokszor még a barátai is. Míg aki engedményeket tesz tisztesség dolgában, sőt nem rest megragadni a kínálkozó, de nem becsületes lehetőségeket, azt elismeréssel illetik. Kitüntetik barátságukkal, megbecsülik. Amaz kínlódik, elmagányosodik és szenved. És ami a legnagyobb baj, hogy lassan eljuthat akár egészen odáig, hogy nem látja már értelmét a becsületességének. „*Hiába tartottam tisztán a szívemet"* (Zsolt 73:13).

De *mégis* azok a hitelesek, akik ezt a „hiábavaló szélmalomharcot" folytatják. Elkeseredne, nem értik őket, olykor ők is elbukhatnak, de azután valahogy mégis talpra állnak. Végül aztán mégiscsak ők válnak elfeledhetetlenné. Erről szól a Biblia is. Jézus szerint a *prófétákat* mindig üldözték, és olykor még meg is ölték. De aztán a hagyatékukat összegyűjtögették és megőrizték. Ezt ők vagy megérték, vagy nem. De elfeledték a megalkuvó *hamisprófétákat*. Vagy csupán rossz példaként kerültek az emlékezetbe.

Mózes minél következetesebben képviselte Istent népe között, *annál* kevésbé volt népszerű kortársai szemében. Tartottak tőle. De egy sajátos légkör, meg a rá bízott üzenetet követő események védték. Azonban folyton lázadtak ellene. Nem értették meg. Magányos volt. Magányos, de csak küldetése következtében. Jeremiás korának hamis prófétái kortársaik szemében hitelesek, sőt népszerűek voltak. Követték őket, hallgattak rájuk. Ezek a próféták emiatt jól is éltek, sőt királyi hivatalokat viseltek. Ott voltak minden fontos ügyben tanácsadóként.

Jeremiást azonban megvádolták mindenfélével, aztán egy sárverembe dobták, Isten pedig nem védte meg. Sőt, amikor panaszkodott, akkor Isten őt intette meg. Azt is kilátásba helyezte, hogy kiveszi az Igét a szájából, ha nem változtat kesergésén és megfutamodik (Jer 15:10-21). Míg a hamisak *minél* kevésbé képviselték az igaz ügyet, *annál* kevesebb bajuk volt. Ennek ellenére *mégis* Jeremiás próféciái kerültek bele a Bibliába és nem a hamis prófétáké.

Mért gondolták azok, akik összegyűjtögették ezeket az írásokat, hogy éppen erre van igazán szüksége az Isten megítélt,

folytatás a 3. oldalon

KEGYELMÉRE VÁROK

Megtört nád, pislogó mécses…
A leírás tökéletes.
Ez vagyok én jobb napomon…
Hogy mért élek? Nem is tudom.

Megtört létemmel
Senkinek sem vagyok hasznára.
Füstölgő lángom
Csak ködösít, mások bosszúsága.

Mesterem mégis azt ígéri,
Nem tör el, lángom nem oltja ki.
Értéktelen voltom ellenére
Használni akar.
Majd világítok és erős leszek,
Ha kegyelme betakar.

Ígérete megvigasztal,
Bár rám törnek mások.
Hitem mécse lángra lobban,
Kegyelmére várok.
Szeretete megerősít,
Acélra válik törékenységem,
Beragyogja az éjszakát
Fényéből nyert tiszta fényem.

Lelkem most háladalba kezd,
És szívem arról énekel,
Ki a pislogó mécsest nem oltja ki,
S a megtört nádat nem töri el.

Gergely István

A TARTALOMBÓL

English section - pages 11-12.

Szövetségi határozatok

Gyülekezeti beszámolók: New York Alhambra, Cleveland

Megemlékezés Füredi Kamilláról

Távol és mégis közel: Kárpátalja Bibliai Olimpia Gyermekeknek

Kuti Mária (1932) és János (1931) +

Evangéliumi Hírnök
GOSPEL MESSENGER

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:
Send address changes to:

Evangéliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by the Hungarian Baptist Convention of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Gergely István, Püsök Dániel és Szabó István

Our address on the internet:
http://www.evangeliumihirnok.net
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

$25.00 annually

Send subscription and change of address to Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
11727 Breadfruit Ln.
VENICE, FL 34292
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. ISTVÁN GERGELY
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
7379 Islington Ave.
Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Ave.
PALATINE, IL 60067
szaboek@sbcglobal.net

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2518 E. McKittrick Place
BREA, CA. 92821
zsigmond@sbcglobal.net

* * *

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

JÚLIUS *Jó így Urunk! / Jó, hogy itt a nyár, / hogy váltják egymást az évszakok, / hogy a hideget jó napsütés követi. / A fáradságos munkát / jó, hogy szabadság váltja föl. / Jó kicsit megpihenni. (HG)*

Jó pihenést, szépen telő szabadságot kívánok kedves olvasóinknak! Azzal a reménnyel nézünk előre, hogy a vírus szorításából lassan kisegít bennünket az Úr (mert, hogy az oltás és az elővigyázatosság segít, azt látjuk; de hogy a szabadulásig is eljussunk, ahhoz az Ő beavatkozására van szükség, s azért könyörgünk).

Mit olvashatunk az idei dupla számban? Jó beszámolókat, gondolkodtató írásokat, hálára késztető megemlékezéseket. Köszönöm a cikkíróknak, hogy munka-társaimmá lettek (többen újra meg újra). Természetesen elsősorban a szövetségünk lelkipásztorai, de azon kívül is többen csatlakoztak hozzánk, ezúttal is. A szerkesztő a MABAVISZ életre-kelése óta figyelemmel kíséri a társ szövetségek életét-szolgálatát, különösen is a másik három kis szövetségét. Örömük a mi örömünk is, gondjaik a mi imádságaink tárgyai is.

A *magyarországi testvéreink* az elmúlt hónapban új vezetőket választottak. Urunk áldását kérjük szolgálatukra, és annak eredményeként ébredést, megtéréseket, élő gyülekezeti életet a magyarországi baptisták között! Amerikában élő testvéreimmel együtt örülünk a *kárpátaljai gyermekek* között megrendezett, jó eredményeket mutató bibliaversenynek. Talán nincs is annál fontosabb, minthogy gyermekeink megszeressék, jól megismerjék és szívükbe zárják az Igét.

Három gyülekezetről is kaptam beszámolót – ezek közül az egyik egy visszatekintés, 30 év távlatából. Köszönjük *Mészáros* testvérnek, hogy segít emlékezni a múltra, annak is erre a különleges szakaszára. Bár sokan emlékszünk még arra az időre, a fiatalok csak akkor tudnak róla, ha elmondjuk, leírjuk nekik. A megértett és jól feldolgozott múlt a jövőt építi.

Országunk múltjának egy jeles napja az *Independence Day* (július 4). Ezúttal egy magyar származású fiatal és egy középkorú keresztyén gondolkodó írását közlöm, az engedélyükkel. Mindkettő javunkra szolgálhat.

Szomorkodunk a mostanában elköltözött testvéreink miatt, s hálásak vagyunk szép, hosszú életükért (*Kuti* házaspár, *Tagai* testvér). Ebben a hónapban az 5 évvel ezelőtt, aránylag fiatal korban hazahívott misszionáriusra, *Füredi Kamillára* emlékezünk – itt a lapunkban is, ahol annak idején sok írása meg is jelent. Egy clevelandi és egy Sierra Leone-i munkatársa írása is segít a visszaemlékezésben.

Végül néhány sort *szövetségünkről és lapunkról*. Elnök testvérünk 4. oldalon olvasható írásában tájékoztat bennünket közösségünk időszerű dolgairól, a pandémia miatti különleges helyzethez igazodó döntéseinkről. Olvassuk figyelmesen! (Kanada felé még most is zárva van a határ – mindannyian hiányoljuk a közös tábori alkalmakat.)

Az *Evangéliumi Hírnök Baráti Köre* hagyományosan a közgyűlés napjaiban szokta megújítani éves adakozását. Erre se lesz alkalmunk az idén. Így itt szeretnénk buzdítani olvasóinkat, testvériségünket, hogy támogassák adományaikkal is lapunk megjelenését. A Baráti Kör adományai minden évben jelentősen hozzájárulnak ahhoz, hogy lapunkat el tudjuk küldeni az óhazában és a szétszórtságban élő magyar testvéreinknek is, akiknek az előfizetésre nem biztos, hogy módjuk lenne. Örülünk annak, hogy szívesen olvassák lapunkat, s hogy imádkoznak is az itteni misszióért. Lapunk tudatosan törekszik arra, hogy az országhatárok fölötti testvéri közösség megmaradjon és tovább épüljön a magyar baptisták között. Adományaikat a lapkezelő *Fűr Béla* testvér címére kérjük.

Sajnos a *posta* újabb és újabb meglepetéssel szolgál: az *októberi* szám után most a *júniusi* jött vissza – szerintünk a posta hibájából. Megértésüket kérjük, és szívesen válaszolunk olvasóink észrevételeire, kérdéseire, vagy akár egy-egy elveszett példány pótlására. *(szerk)*

American Hungarian Baptist Convention of North America, Inc. Circle of Friends Donations received December 2020. through June 2021.

BARÁTI KÖRI ADAKOZÁSOK

Dr. Leland Haraszti, Jonesboro, GA. $75; *Hungarian Christon Mission, Kelowna,* Canada $100; *Ruth Cziraky,* Cocoa, FL. $25; *Ruth Cziraky* honoring Rev. Kulcsar and B. Halo $50; *Zoltan Bogdan,* Crestwood, KY. $150; *Louis Banas,* Brea, CA. $25; *Agnes Ennis,* New York, NY. $50*; Bela Fur,* Southgate, MI. $100; *Alex Lungui,* Stanton, CA. $10; *Family Ori,* Pasadena, CA. $300.

Total: $885.00

Thank you for your faithful support
Zsigmond Balla Treasurer

MINÉL INKÁBB, ANNÁL JOBBAN

folytatás az 1. oldalról

de mégis megmaradt népének? És hova lettek a hamispróféták, ha egyáltalán írtak valamit? Arra, hogy beszédüket leírják - szükség se volt? De mért engedte meg Isten, hogy kínlódjon az, akit pedig ő szemelt ki már születése előtt, az ő ügyének hamisítatlan képviseletére?

Ha nagyon akarunk, tudunk ezekre a gyötrő kérdésekre válaszokat találni. Akár a Bibliában is. De a szituáció ettől mit sem változik. Maga Isten Fia is ilyen helyzetben élt. Az *Úr Jézus minél* mélyebben ismerte az Atyát, és *minél* következetesebben ragaszkodott az Atya akaratához, és *minél* tisztábban, világosabban, érthetőbben tanította a hit lényegét és értelmét, *annál* gyanúsabb lett. Szinte nem is az a csoda, hogy félreértették, félremagyarázták, meggyanúsították, mert ez már korábban is így volt. Hanem az a csoda, hogy néhány ember mégis hitt neki és kitartott mellette. Ők se mindig értették. De ezeket az ő kivégzésének borzalma, a kereszthalál sem tántorította el.

A **Krisztus-követésben** azonban mégis nagyon hamar bekövetkezett egy olyan lazítás, hogy az egész jobban illeszkedjen az adott szituációkhoz. Kialakult a püspökök tekintélye az írott ige *mellé*, aztán *ahelyett*, és végül *afölött*. Majd a pápák hatalmi érdekszövetsége is eredményesnek bizonyult az egyházépítésben, a politikában, még a „missziós", hódító törekvésekben is. Az egyház főpapjai egyre több megbecsülést kaptak, amikor a Krisztus parancsaival szemben engedményeket tettek. Akik pedig megszólaltak annak érdekében, hogy nem lesz ennek jó vége, azok elvesztették a tekintélyüket, aztán meg a befolyásukat is. Mellőzöttek lettek. Előfordult, hogy börtöncellában találták magukat csak azért, mert nem alkudtak. Ebbe sokan bele is lehaltak. Mártírokká váltak. Aztán mégis megünnepelték őket. Sokszor azok, akik korábban megvonták tőlük a bizalmat. Később meg visszaéltek még a nevükkel is.

Hitler Németországában a birodalmi püspökök, a birodalmi egyházban magas fizetésért és állami elismerésért kiszolgálták Hitler politikáját. Mögöttük sorakozott fel a papság és a lakosság többsége. Mindig kevesen voltak a *Dietrich Bonhoeffer*-ek. Őket pedig az Isten se védte meg attól, hogy mártírrá váljanak. Az ateisták nem kedvelt, vagy üldözött papjaival ugyanígy bántak a második világháború után a kommunisták. Pedig akik igaz úton jártak, csak az Istennel való szövetség rendjére vigyáztak, egyébként meg nyugalomra és békére vágytak. De mégis őket zaklatták, hogy ebbe olykor bele is pusztultak.

Márpedig az ember nem arra született, hogy belepusztuljon valamibe. Isten szolgáivá sem ezért lettek. Nem ez van a szeme előtt senkinek, amikor beiratkozik a teológiai szemináriumba. Azt várja, hogy ha felmegy a szószékre, komolyan vegyék, amit mond. Hallgassanak rá. Sőt prédikációira térjenek is meg. Akik eltévedtek találjanak vissza a jó útra, az Isten útjára. Isten azonban mégis gyakran megengedi a szenvedésüket. Ők legtöbbször el is mennek a minden élők útján anélkül, hogy látnának valamit abból, hogy a kocka az ő javukra fordult. Mert úgy van az, hogy később mégiscsak szégyellni fogják a megbecsült pap-urakat és igyekeznek elfelejteni még a nevüket is. A mártírokét pedig megbecsülik. Amire pedig ők sose vágytak.

Aki semmi érdemlegesen nem csinál, de jókor van jó helyen, azzal tele van a média. Fényképezik, interjút készítenek vele, megkérdezik a véleményét. Ő fontoskodik, szakszavakkal dobálózik. Míg aki gyerekeket nevelt, gyülekezetet plántált nem preferált módon, majdnem hogy a hitelét veszti. Süket csend van körülötte. „Eredménytelenség" a része, és még jó, ha nem vádolják folyamatosan. De még ez is előfordulhat. *Minél* tisztességesebb, *annál inkább.*

Tudjuk, hogy a végén majd helyrebillennek a dolgok. Jönnek majd új próféták, de jönnek majd újabb hamis próféták is a maguk sikereivel. És lesznek mindig ágrólszakadtak, olyanok is, akik nem képesek felfogni „az idők szavát". Csökönyösen ragaszkodnak valamihez, amit megmagyarázni ők sem mindig tudnak, hogy miért. Hiszen magyarázni a másik oldal mindig jobban tud. De mégsem lépik át a tisztesség korlátait, pedig ők is megtehetnék. Isten mondta, hogy ne tegyék, hát nem teszik. Megbocsátanák pedig nekik is. De nem teszik meg mégse. Ráadásul ez nem is érdemük, hanem sokkal inkább a sorsuk.

Prófétasors. Szép, magasztos, csak nehéz. *Minél inkább* bántják őket, *annál jobban* belegyökereznek ebbe a sorsba. Annál acélosabbá válnak. Míg amott *minél inkább* eladják magukat, *annál könnyebb* az életük, de ettől ők el is puhulnak. *Minél inkább* elpuhulnak, *annál könnyebben* korrumpálhatók. Ki érti ezt? Előbb meg kell halni, hogy tisztázódjanak a dolgok? Mert azért mindenki tudja, hogy a tisztesség az tisztesség, és a megalkuvás az pedig megalkuvás. Egyiket becsülni, a másikat megvetni kell. Még akkor is, ha pillanatnyilag nem így néz ki.

Mózesek, Ézsaiások, Jeremiások, Illések, Keresztelő Jánosok, István diakónusok, Pál apostolok, Szavonarolák, Husz Jánosok, Márton Áronok, Apor Vilmosok, Ordass Lajosok, Hamvas Bélák vannak ebben a sorban. A sor végtelen. Akár magam is beállhatok az egyikbe. Vagy akár a másikba is. Vagy éppen kimaradhatok. Vagy csak úgy vélem, hogy kimaradok.

Csak magam dönthetem el. Tetteimmel, szavaimmal, sőt a gondolataimmal. **Nem olcsó beállni valahova, de kimaradni se.** Aki potya pénzre és dicsőségre vágyik, egyszer csak kiábrándul belőle. Keresni kezdi a menekülés útját, mint Júdás, de nem biztos, hogy megtalálja. Isten nem tartja vissza az ilyet a sikertől. Sőt biztos lehet benne, hogy neki is lesznek követői, nem csak az apostoloknak. Meg persze annak a Jézusnak is, aki az életét adta a juhokért. Nem kapott érte köszönetet sem, mert a bitófa nem az. Csupán az Atya jutalmazta meg.

A **jutalom** pedig Jézus követőinek az a hosszú sora, akik a kereszt ellenére nyomába léptek, és ezen a nyomon meg is maradtak. Ők képezik az Atya által Jézusnak adományozottakat. Jézus meg is köszöni őket (Jn 17:6-10). És Jézusnak befejezve a három esztendőt: ez elég. Nekünk is legyen elég, ha tisztességesek vagyunk Jézus követésében. Mert mindig lesznek, akik éppen erre vágynak. A tiszta kézre. Semmi másra, csak a tisztességre. Jézus követésére. Minden áron. Aztán végül az eseményeket, sőt a mi egész életünket is Isten zárja le. És az lesz érvényes, ahogyan Ő értékel.

Hegyi András lp.,
nyugalmazott teológiai tanár, BTA

MONOLÓG

"Mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz." (2Kor 12:9)

Miért veszed zokon,
hogy Ézsaiás igéit,
s Jeremiás gyötrelmeit
megérted?

Felejted tán
az apostol
sokszor idézett szavát,
az erőtlenség himnuszát?

Miért veszed zokon,
ha más
más módszerekkel
"messzebbre" jut?

Ne a nehéz úttal
s ne mások "sikerével" törődj!
Érd be azzal,
hogy célhoz érsz!

Herjeczki Géza (1983)

RÖVID TÁJÉKOZTATÓ AZ ÉAMBSZ HATÁROZATAIRÓL (2021)

A COVID-19 világjárvány előtti években kedves olvasóink az *Evangéliumi Hírnök júliusi* számában részletes beszámolókat olvashattak évi közgyűléseinkről. Sajnos, mint az elmúlt évben, a járványügyi korlátozások miatt, az idén sem tudtuk megtartani közgyűlésünket a Ráma táborban. Most rövidebben ugyan, de Isten iránti hálával és örömmel számolunk be arról, hogy Isten kegyelméből és közösségünk vezető testületeinek köszönhetően, az **Észak Amerikai Magyar Baptista Szövetség** mind e mai napig különösebb fennakadás nélkül végzi küldetését.

Márciusban mind a *Végrehajtó Bizottság* (VB) mind a *Missziós és Jótékonysági Bizottság* (MJB) a virtuális térben tartotta meg évközi gyűlését. Mint minden évben ilyenkor, gyülekezeti beszámolókathallgattunkmeg,napirendre kerültek a szövetségünket érintő különféle kérdések, illetve elkészítettük a 2021-2022 évi költségvetést. Mivel hagyományos módon az évi közgyűlésre nem kerülhetett sor, úgy döntöttünk, hogy a helyi gyülekezetek vezetőinek bevonásával hozzuk meg döntéseinket azokban a kérdésekben, amelyek normális körülmények között a közgyűlésre tartoznak. Ezek közül a legfontosabbakat az Evangéliumi Hírnök hasábjain is közöljük szövetségünk testvériségével:

1. Ebben az évben, a 2018-ban megválasztott vezető testvéreink megbízása lejárt. Mivel a választó közgyűlést nem tudtuk megtartani a korábbi évek gyakorlata szerint a Ráma táborban, jónak láttuk, hogy vezető testvéreink *(elnök: Dr. Gergely István, alelnök: Püsök Dániel, titkár: Szabó István),* illetve a *Point Personok* mandátumát, hosszabbítsuk meg a következő év közgyűléséig.

2. Sajnálattal vettük tudomásul, hogy *Balla Zsigmond* testvér nem tudja vállalni a pénztárosi tisztség további betöltését. Elfogadva a VB és MJB javaslatát, úgy döntöttünk, hogy ***Kovács József*** testvért, a Detroit-i gyülekezet pénztárosát bízzuk meg ezzel a szolgálattal. Balla Zsigmond testvérnek ezúton is szeretnénk kifejezni hálánkat a hosszú éveken át végzett áldozatos, pontos és példaértékű munkájáért, Kovács testvérnek pedig köszönjük, hogy elvállalta e felelősségteljes tisztség betöltését.

3. Figyelembe véve azokat a kérdéseket, amelyek az utóbbi időkben a *házassággal* kapcsolatosan felmerültek, szükségesnek láttuk, hogy hitvallásunkat a következő paragrafussal egészítsük ki:

"Hisszük, hogy a házasság egy férfi és egy nő holtig tartó sajátos szeretetközössége. A Szentírás ma is érvényes tanítása a házassági kapcsolatról az áldozatos hűség gyakorlására, a család fenntartására, továbbá az egyéni és a közösségi élet kiteljesedésére nevel mindenkit. A Szentlélek vezetésének engedelmes házastársak élete Isten munkájának a színtere, és ezért szükséges, jó hatással van a tágabb közösségek (mint a gyülekezet és a társadalom) életére."

4. Elfogadtuk a VB és MJB által javasolt *2021-2022 költségvetést*, amely az előttünk álló költségvetési évben lehetővé teszi szövetségünk missziós és adminisztratív működését.

Hálásak vagyunk az Úrnak, hogy minden felmerülő kérdésben szövet-ségünk vezető bizottságai (VB, MJB) és a helyi gyülekezetek elöljárósága egységesen hozták meg döntéseiket. Bízunk abban, hogy a következő évi közgyűlést már a küldöttek és érdeklődők személyes részvételével tarthatjuk meg a Ráma táborban. Addig is imádkozzunk egymásért, szövetségünk gyülekezeteiért és vezetőiért, hogy a nehézségek ellenére is úgy tudjuk betölteni küldetésünket, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai.

Rev. Dr. Gergely István

Választóközgyűlés Budapesten

2021. június 5-én a *Tahi Táborban* találkoztak a **Magyarországi Baptista Egyház** gyülekezeteinek küldöttei, hogy meghallgassák az éves beszámolókat, és megválasszák a következő négyéves időszakra vezetőiket.

A járványhelyzetre való tekintettel a közgyűlés helyszínéül az Országos Tanács az egyház Tahiban levő táborát jelölte ki.

Az imaközösség kezdetét a sófár trombitaszerű hangja jelezte, melyet *Csereklye Tamás* tahitótfalui zenész szólaltatott meg. Imára a *Révész házaspár, Szilvia és Lajos* buzdította a testvériséget.

Ezután *Barbarics Péter*, a választási bizottság titkára ismertette, hogy a 294 küldöttből 216 személy van jelen.

A napirend elfogadása után *Papp János* egyházelnök, *Mészáros Kornél* főtitkár és *Durkó István* missziói igazgató beszámolóinak kiegészítését hallgatta meg és fogadta el a közgyűlés.

A választás menetét *Háló Gyula*, a választási bizottság elnöke ismertette. Majd felkérte a jelölteket a már írásban közreadott programjuk szóbeli ismertetésére és kiegészítésére.

A programok ismertetése után a küldöttek titkosan szavaztak a jelöltek személyéről. A szavazás eredményeként **a Magyarországi Baptista Egyház elnöke, *Papp János* kapott újra bizalmat az elnöki szolgálat végzésére.**

Két főtitkárjelölt volt: Mészáros Kornél, az egyház eddigi főtitkára, és Varga László Ottó, a Dunántúli Baptista Egyházkerület elnöke. A választás eredményeként **Mészáros Kornélt a 23 éves eredményes főtitkári szolgálatában *Varga László Ottó* váltja.**

A felügyelőbizottsági két újraválasztott tagja: *Balogh Barnabás* és *Bödő Sándor.*

Simon Norbert gazdasági igazgató ismertette a 2020-as költségvetési beszámolót és a 2021-es tervet, melyet a közgyűlés elfogadott, megerősített.

A következő percekben a nemrégen alakult *nagykanizsai gyülekezet* kérte felvételét az egyházba, amit a jelenlévők egyhangúlag elfogadtak.

Papp János megválasztott elnök zárószavaiban megemlékezett azokról a szolgálattevőkről, testvérekről, akiket végleg elragadott a COVID-19 járvány az egyházból.

A közgyűlést közös énekléssel fejezték be az ország gyülekezeteiből érkezett küldöttek.

Baptista sajtószolgálat

NYÁR

1. 1Mózes 8:22 *Amíg csak föld lesz, nem szűnik meg a vetés és az aratás, a hideg és a meleg, a nyár és a tél, a nappal és az éjszaka.*

2. Példabeszédek 26:1 *Mint hó a nyárhoz és eső az aratáshoz, úgy nem illik az ostobához a dicsőség.*

3. Péld 6:6-8 *Eredj a hangyához, te rest, figyeld, hogy mit tesz, és okulj! Bár nincs vezére, elöljárója vagy uralkodója, mégis biztosítja a kenyerét nyáron, begyűjti eledelét aratáskor.*

4. Jeremiás 8:20 *Elmúlt az aratás, véget ért a nyár, és mi nem szabadultunk meg!*

5. Mt 24:32 (Mk 13:28, Lk 21:30) *Tanuljatok a fügefa példájából: amikor már zsendül az ága, és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár.*

Nyár van, nyár… Nyaralunk, akár otthon, akár máshol. Mégis, mire akar tanítani most bennünket ez a néhány jól ismert ige?

1. A nyár Isten rendje és áldása számunkra. Ő megígérte hogy amíg kegyelméből tartja ezt a mindenséget, addig nem szűnik meg, nem borul fel a világ rendje, mert Ő vigyáz ra, Ő tartja a kezében. Bízzunk az Úrban rendületlenül, ebben az évben is.

2. Van ami illik a nyárhoz, és van ami nem. Akár négy évszakunk van, akár más éghajlaton élünk, különbség van nyár és tél között. Más feladatok, körülmények, szabadidős tevékenységek várnak ránk mint télen. Azonban nem szabad elfeledkeznünk arról, hogy a nyár lazasága ellenére, Isten gyermekeiként mi illik nekünk és mi nem. Nem hiányzik nyáron a hó, se az eső mikor aratni kell. Mindennek rendelt ideje és ékes rendje van Isten tervében. Legyen ez ugyanígy az Ő népe életében.

3. A nyár a munkálkodás ideje. Gyönyörű, ahogyan a Példabeszédek könyve Isten egyik legkisebb teremtményét állítja példaként a "teremtés koronája" elé. Ha valaki nagy akar lenni, tanuljon a kicsinyektől, és vésse eszébe, hogy a vakáció nem a semmit tevés ideje. Régen, amit nyáron begyűjtöttek az emberek, abból éltek télen. Ma ez kicsit másképp működik, de nem szabad veszni hagynunk a nyár áldásait, lehetőségeit. Nemcsak a mának élünk, hanem a holnapra is előre tekintünk. Van különbség lustálkodás és pihenés között. A pihenés erőt ad, felkészít a hatékony munkálkodásra. Ezzel szemben, a restség elgyengít. Nyáron is erősödjünk meg az Úrban és az Ő hatalmas erejében. (Ef 6:10)

4. A nyár nemcsak a szabadság, hanem a szabadulás ideje is.. Talán sokan vagyunk úgy mint én is, hogy nem bánnánk, ha mindig nyár lenne. Ilyenkor jobb a kedvünk, hosszabbak a nappalok, s úgy tűnik, mintha több időnk, szabadságunk lenne. Azonban a felszabadultság érzése mellett, szükséges, hogy a lelkünk is megszabaduljon, fellélegezzen. Keresnünk kell az alkalmat, hogy hitünk megújuljon az Istennel és egymással való közösségben. A nyári hónapok jó lehetőséget adnak erre. Vigyázzunk, nehogy a nyarunk a lelkünk telévé váljon.

5. A nyár a gyümölcstermés ideje. Nagyon vártuk, hogy nyár legyen, de mire készülünk igazán, milyen terveink vannak, milyen tavaszi virágok válhatnak most nyári gyümölccsé az életünkben? Beérik-e mindaz, amiért eddig munkálkodtunk, vagy gyümölcstelenül múlik el ez a nyár felettünk? Imádkozzunk azért, hogy ne így legyen!

Hadd váljon számunkra áldássá és felüdüléssé ez a néhány hónap, amelyet javunkra ad nekünk az Úr ismét.

Huli Sándor

SZÉLJEGYZET

A KICSI

Pál, Isten akaratából Jézus Krisztus apostola... Efézus 1:1a.

Előbb *Saul...* neve jelentése: Nagy. Mr. Big! Vallásos meggyőződésből és öldöklléstől lihegve pusztította az Úr Jézus követőit. Azt gondolta, istentiszteletet végez.

Ki is volt Mr. Big? Annak a kornak megfelelő Harward-on végezte a tanulmányait, jó családból származott, tökéletes pedigrével rendelkezett. Magas körökben forgolódott. Nemzetbiztonsági megbízásokat kapott. A parancs így szólt: „Kiírtani a veszedelmes szektát!" Saul számára testre szabott feladat volt, tökéletes összhangban a küldetéstudatával. Miután sikeresen felszámolta a *jeruzsálemi* keménymagot, célba vette *Damaszkuszt*.

Amikor a városhoz közeledett, a nagy Saul kapott egy „sallert" a Feltámadottól. Azonnal a földre esett és elment a szeme világa. Azután következett három napi gondolkodás, imádkozás és bőjt, vakon és kiszolgáltatottan. Ez alatt Saul rájött arra, hogy a neve nem pászol a személyéhez. Megértette, hogy új nevet kell keresnie, mert ő soha többé nem lesz már Nagy. Végül meglátogatta Isten embere, imádkozott érte és vissza kapta a látását. Új nevet is kapott: *Pál* azaz *Kicsi*. Így lett a Nagy-ból Kicsi.

Amikor később, élete vége fele ír egy levelet az Efézusban élő és Krisztus Jézusban hívő szenteknek, így mutatkozik be: - *A Kicsi, Isten akaratából Jézus Krisztus apostola,* pedig Pál apostolnál nagyobb keresztyén nem létezett azóta sem.

A Krisztus Testben ez a dolgok természetes rendje. Az önjelölt nagyságok előbb-utóbb kicsik lesznek. A kicsiket pedig naggyá teszi az, akinek adatott minden hatalom.

... Isten akaratából Jézus Krisztus apostola... Efézus 1:1a.

Pál nem akart Jézus Krisztus apostola lenni. **Isten akarta.**

Apostol azt jelenti, küldött. Ijesztő bele gondolni, hogy léteznek önjelölt küldöttei Jézus Krisztusnak. Isten nem akarta, de ők akarták. Mi lehet egy önjelölt motivációja? Nyakkendős állás... mondta valaki, amikor megkérdezték, miért jelentkezett a teológiai szemináriumba.

Isten az ő mennyei bölcsességében valamilyen oknál fogva, amit most nem érthetünk, nem állítja meg az ilyeneket. Ezekre gondolt Pál amikor örült, hogy akár szívből, akár színből, de prédikáltatik az evangélium?

Pál tökéletesen meg volt győződve arról, hogy ő Isten akaratából végzi a szolgálatát. Isten maga győzte meg(le). Erre szüksége is volt, mert a több mint három évtizedes apostolsága alatt annyi nehézséggel kellett szembe néznie, hogy azt csak ezzel a hatalmas bizonyossággal a szívében bírhatta ki.

Jézus Krisztus apostola. Jézus Krisztus küldöttje, szóvivője és képviselője mindenütt, ahol megfordul. Jézus Krisztus üzenetét, a róla szóló örömhírt hirdeti. Krisztus vezetése alatt áll folyamatosan, ezért olykor kívülállók számára furcsa döntéseket hoz, váratlanul változtat a tervein. Ugyanakkor hihetetlenül bátor, állhatatos, szeretetteljes, józan gondolkodású, nem lehet félrevezetni, rendkívüli helyzet felismeréssel rendelkező. Lépten-nyomon felismerhető Jézus a beszédében, az írásaiban, az emberi kapcsolataiban, a tetteiben. Erő és bátorság árad a személyéből.

Amikor olvasok a Kicsi apostolról, vagy tőle, olyan akarok lenni mint ő.

Lukács János

CLEVELAND - 30 ÉV TÁVLATÁBÓL

"A ti munkátok nem hiábavaló az Úrban."

Az elmúlt év őszén volt 30 éve, hogy négy és fél éves lelkipásztori szolgálat után 1990 őszén elbúcsúztunk a *Clevelandi Magyar Bethánia Baptista Gyülekezettől* és visszatértünk Magyarországra. Ez a kerek évforduló alkalmat ad arra, hogy felidézzem az Amerikában töltött külmissziós esztendők néhány meghatározó eseményét.

A Vadász és Mészáros házaspárt Dr. Udvarnoki Béla tiszteletbeli elnök bocsátotta ki, illetve vissza a magyarországi missziómezőre.

Emlékszem, hogy milyen izgalom töltött el bennünket, amikor többszöri megszólítás után kézbe vettük a gyülekezet hivatalos meghívólevelét és sok imádság és lelki felkészülés után 1986. kora tavaszán elindultunk az új világ felé.

Akkor még nem tudtam, hogy a gyülekezet pásztorolása mellett a *„A Kürt”* című evangéliumi havilap szerkesztésének feladatát is vállalnom kell majd. Nem volt könnyű az indulás, de a folytatás sem. Hiszen clevelandi gyülekezetünk tagjainak többsége ugyancsak a ’80-as évek derekán vándorolt ki Erdélyből és együtt kerestük az új hazába való beilleszkedés lehetőségeit.

A clevelandi közösségnek nehéz kihívással kellett ezekben az években szembenéznie, hisz a létszámában egyre növekedő gyülekezetünknek akkoriban nem volt imaháza. Hosszú évekig a prédikátorlakásban jöttünk össze zsúfolt körülmények között. Hála Istennek a kedvezőtlen körülmények ellenére lendületesen folyt a lelkimunka az egyre nagyobb számú gyermeksereg és növekvő ifjúság, valamint Cleveland nagyváros magyar származású lakóinak körében.

Abban az időben a gyülekezet anyagi helyzete elég kilátástalannak tűnt, hiszen a növekvő tagság többségében újonnan bevándorló testvérekből állt. Így is nagy áldozatot vállaltak a gyülekezet missziójának támogatásából saját egzisztenciájuk megteremtése mellett.

Ezt még nehezítette az a tény is, hogy az amerikai magyar baptisták között korábban kialakult nézetkülönbségek és feszültségek miatt megosztottság alakult ki, amit lelki módon igyekeztünk kezelni, és a megbékélést munkálni. Istennek legyen hála, hogy imádságainkat meghallgatta az Úr, és Ő adott lépésről lépésre olyan megoldásokat, amiket korábban szinte elképzelni is alig mertünk.

Istentiszteleteink látogatottsága egyenletesen emelkedett ezekben az években, nemcsak az Erdélyből érkezők, de a Cleveland városában élő, korábban elmaradt gyülekezeti tagok újra csatlakozása által. Ebben nagy segítséget jelentettek azok a személyes látogatások, gyülekezeti szolgálatok és közös kirándulások, amik egyre közvetlenebbé tették a gyülekezeti közösség légkörét.

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség 83. évi konferenciáján (1990) 347 küldött és magyar anyanyelvű érdeklődő vett részt Clevelandban.

A gyülekezetnövekedéshez hozzájárult a clevelandi központtal működő, *Berta László* által vezetett *Classic Printing Corporation* magyar nyomda és a *Bocskai Rádió* missziójába való tevőleges bekapcsolódásunk is.

Isten kegyelmének köszönhetően, közel egy évtizedig tartó "pusztai vándorlás" után a clevelandi templom ügyében is komoly fordulat történt. Találtunk ugyanis egy egyszerű külsejű, minden szükséges berendezéssel felszerelt, 150 ülőhelyes, használaton kívüli templomot a városunk egy, a közlekedés szempontjából sokkal kedvezőbb pontján.

Utólag is érdekes adat, hogy az eredetileg 95 ezer dolláros árat sikerült 75 ezerre lealkudnunk. Legelőször 40 ezer dollárt kellett lefizetnünk, a fennmaradó összeget (35.000 dollárt) pedig az eladó kölcsönözte 10 évre, 11 %-os kamattal. A gyülekezetben óriási volt a lelkesedés, igyekezett mindenki a templom vásárlására korábban felajánlott ígéretet teljesíteni, sőt egyesek annál többet is adtak.

A clevelandiak példamutató áldozatkészsége mellett az amerikai és kanadai magyar testvérek összefogása is nagy segítséget jelentett. Az ünnepélyes megnyitóra 1988. november 26-án került sor, melyre többszázan érkeztek Amerika és Kanada minden pontjáról.

Az átadás után nem sok idővel történelmi jelentőségű konferenciának is helyet adhatott a clevelandi gyülekezet új kápolnája. 1990. július 13-15. között ugyanis tíz éves különállás után ezen a konferencián egyesült az *Amerikai Magyar Baptista Szövetség* és az *Amerikai Magyar Baptisták Konferenciája.*

Emlékezetes pillanatok voltak, amikor az egyesített szövetség vezetői és jelenlévő résztvevői kéz a kézben, hosszú idő után egymást ismét átölelve kérték Isten gazdag áldását a további közös szolgálatra. A három napos konferencián 347 fő vett rész a kisgyermekeken kívül.

Jelen volt az egyesített szövetség teljes lelkipásztori kara, így *dr. Udvarnoki Béla* tiszteletbeli elnök (Murfreesboro), *dr. Haraszti Sándor* elnök (Atlanta), *Kulcsár Sándor* elnök (New York), *Oláh Lajos* alelnök (Torontó), *Vadász János* (Los Angeles), *Lőrincz István* (Chicago), *J. Marshall* (Bridgeport), *dr. Héthalmi Páth Károly* (Los Angeles), *Novák József* (Los Angeles), *dr. Herjeczki Géza* (Detroit) és *Mészáros Kálmán* (Cleveland) az *Evangéliumi Hírnök* és a *Kürt* havilapok társszerkesztői, valamint vendégként *ifj. dr. Kovács Géza* (Budapest) és *Megyesi József* (Nagyvárad).

Megható emlék marad számomra, amikor dr. Udvarnoki Béla, a szövetség 93. évében járó tiszteletbeli elnöke az ünneplő közösség elé hívta a *Vadász és a Mészáros házaspárt,* hálát adva az addig Amerikában végzett munkájukért, és Isten áldását kívánta rájuk, mint akik az amerikai szövetség „külmisszionáriusaiként” térnek vissza Magyarországra és a jövőben az anyaországban folytatják lélekmentő szolgálatukat.

Ezekben az években - családommal együtt – valóban szívügyünkké vált az amerikai magyar baptisták missziómunkájának segítése és felvirágoztatása. 1990 nyarán viszont sorsfordító helyzethez érkeztünk. A

mi eredetileg 4 évre szóló gyülekezeti meghívásunk ebben az esztendőben lejárt. El kellett határoznunk, hogy a továbbiakban végleg itt maradjunk-e Amerikában, vagy az óhazai égető lelkipásztorhiányt figyelembe véve, ismét visszatérjünk a külmisszióba kibocsátó magyarországi hittestvéreink közé.

Hadd idézzem föl a gyülekezeti tanácskozás akkor feljegyzett néhány mondatát: *„A gyülekezet tagjai egyenként álltak fel, és arra kértek bennünket, hogy ha lehet, ne hagyjuk őket itt a nyáron, hanem hosszabb időre maradjunk,*

Úrvacsorai közösségben erősítettük meg a Krisztushoz és egymáshoz való tartozás egységét és szövetségi hűségét

a többség szerint végleg... Kérésüket azzal indokolták, hogy szerintük egy közeli prédikátorváltás ismét megtörné a gyülekezet eddigi egyenletes fejlődését, és akadályozná a templomvásárlás, illetve az új imaházba való beilleszkedés folyamatát.

Ezt követően a testvérek 100 %-os szavazattal clevelandi szolgálatunk „korlátlan ideig" való meghosszabbítása mellett döntöttek. Megköszöntem a gyülekezet egységesen megnyilvánuló bizalmát, de fenntartottam azt a választási lehetőséget, hogy clevelandi szolgálatunk végső határidejére vonatkozóan Isten határozott vezetését kérve később döntsünk...”

Isten végül úgy vezetett bennünket, hogy a *székesfehérvári gyülekezet* meghívását elfogadva 1990 őszén hazatértünk az anyaországba. A helyi clevelandi gyülekezet sorsa is kedvezően alakul. Az éppen Amerikába látogató *Megyesi József* nagyváradi (Erdély) lelkipásztor vette át a gyülekezet ideiglenes pásztorolását *dr. Fazekas László* testvér megérkezéséig.

Hazatérésünk előtt azonban volt még egy nagyon emlékezetes *aratási hálaadó ünnepély* Clevelandban augusztus 5-én, amelyen egyúttal a lelkipásztor családjának búcsúztatása is megtörtént. Erdélyi és régi magyarországi szokás szerint aratást, a gabona betakarítását

Az „adós levél" elégetésének emlékezetes pillanatai

ünnepeltük, de a gazdag lelki aratást is számba vettük.

Hálát adtunk az új kenyérért és a bőséges lelki aratásért is. Vendégeink is voltak szép számmal. *New Yorkból, Torontóból és Detroitból* is átjöttek testvéreink, hogy velünk együtt ünnepeljenek. Lelkipásztoraik, *Kulcsár Sándor, Oláh Lajos és dr. Herjeczki Géza* a szolgálatokba is bekapcsolódtak.

A templomvásárlás céljából 30 évre felvett és néhány hónapon belül ki is fizetett kölcsön *"Adós levelének"* elégetésére is ekkor került sor. (Amerikában ma is az a szokás, hogy templomépítésre, vagy vásárlásra felvett jelzálogkölcsön esetén, annak kifizetése után ünnepélyes keretek között elégetik az u.n „Mortgage Paper” okmányt.)

Megható pillanatok voltak, amikor a jelképesen oltárra helyezett és gyertyával meggyújtott adóslevél ellobbanása után a gyülekezet lelkipásztora és elöljárói – *Kiss Sándor, Csompó András, Nagy Sándor, dr. Kovács Vilmos, Modi Benjamin, Forrás Ede* - ünnepélyes keretek között adtak hálát azért a kegyelemért, amit gyülekezetünk ilyen módon is megtapasztalhatott.

Mint búcsúzó lelkipásztor elsősorban arra az áldozatra mutattam rá, amit Jézus Krisztus vállalt értünk, bűnösökért, aki helyettünk fizette ki adósságunkat a kereszten. Ahogyan erről az apostol Pál így írt *„odaszegezte adóslevelünket a fára”*. Nem

„Isten áldjon míg viszont látunk” A búcsúzás pillanatai mindhalálig hűséges feleségemmel +Gyöngyvérrel, a háttérben Herjeczki Géza, Kulcsár Sándor és Megyesi József lelkipásztorokkal

arannyal és ezüsttel, hanem drága vérén váltott meg romlott természetünkből, mert mi nem tudtuk volna magunk erejéből kiengesztelni az Atyát.

Búcsúzásul arra kértem a gyülekezetet, hogy vegyék továbbra is komolyan azokat az igéket, amiket hétről hétre hallottak a testvérek. Mindig örömmel olvasom azóta is azokat a clevelandi és más amerikai missziómezőről szóló híreket az Evangéliumi Hírnök hasábjain, amiből Krisztus világraszóló megváltó üzenetének győzelmes előretöréséről értesülhetek. Soli Deo Gloria!

Dr. Mészáros Kálmán
volt clevelandi, jelenleg kispesti
(Budapest) lelkipásztor

Közgyűlés, 1990.

A „DEBRECENI” GOOD CSALÁD LÁTOGATÁSA ALHAMBRÁBAN

A járványt követő időszak fontos eseménye volt az első alkalom, amikor ismét misszionáriusokat fogadhattunk gyülekezetünkben. *Dr. Jon Good* és a felesége, *Amanda*, az *ABC International Ministries* által felkészített és kiküldött misszionáriusok (American Baptist Global Servants) *Magyarországon. Debrecenben* élnek négy gyermekükkel.

Bár a hazalátogató misszionáriusok itteni terveit alaposan átírták az érvényben lévő korlátozások (nem látogathatták végig a támogató gyülekezeteket), én éppen ennek köszönhetően ismerkedtem meg velük a Dél-Kaliforniában szolgáló ABC lelkipásztorok Zoom-os találkozóján. Miután Jon és Amanda bemutatkoztak, majd a szolgálati területükről is beszéltek, az amerikai kollégák kérdéseit és az ő válaszaikat hallva, szolgatársakra ismertem bennük, akik Magyarországon élő testvéreinkkel, köztük kedves ismerőseimmel együtt munkálkodnak.

Készséggel fogadták elöljáróságunk meghívását a gyülekezetünkbe, május első vasárnapjára. Dr. Jon Good igei szolgálata előtt *megismerkedtünk a családdal és magyarországi kiküldetésük történetével.* Ez utóbbi egy grúziai missziós úttal kezdődött. Az egyik községben, ahova éppen csak hogy megérkeztek, amerikai baptista gyülekezetekből érkezett ajándékcsomagokat osztogatott a helyi baptista gyülekezet. Egy grúz kislány, amint kicsomagolja az ajándékot, hát nem azt a babát veszi ki (vagy egy éppen olyat), amilyet Good-ék csomagoltak be még otthon?! Az ajándékkal kiváltott öröm, egy gyermek öröme indította el köztük a beszélgetések fonalát, imádkozásukat a jövőért, amiből két év múlva konkrét felkészülés és Magyarországra költözés lett. Az International Ministries égisze alatt kiküldött misszionáriusok nem maguk választják a következő szolgálati helyet. Készségüket és képességeiket felmérve, a misszió vezetői keresnek nekik megfelelő területet, ahol a már ott lévő munkatársakkal együtt szolgálnak majd. Így került a Good család Debrecenbe.

Jon testvér 18 évig lelkipásztorként szolgált *Michigan* államban. Amanda a *Kodály-módszert* is jól ismerő zenepedagógus és kórusvezető. *Rachel*, a legidősebb lány, már Magyarországon tette le az érettségi vizsgáit, sikeresen felvételezett a Debreceni Egyetem biológia szakára, ahol a második évet végzi. *Sarah* és *Elizabeth* középiskolások. Sarah pilóta szeretne lenni. Már talált iskolát Magyarországon, ahol szívesen készülne erre a pályára. A család legfiatalabb tagja *Andrew*, a helyi baptista iskolában tanul, ahol az anyukája tanítónő. Szívesen focizik „magyarul” is, de nagy keletje van az amerikai sportokban való jártasságának is. A *Szappanos utcai baptista gyülekezet* életében mind a hatan aktívan részt vesznek. Mivel a városban működő több oktatási intézménynek a tanulói, sőt a dolgozók közül is sokan beszélnek angolul, a nekik szervezett bibliai foglalkozásokat szívesen látogatják magyarok és külföldiek, egyaránt. Hogy mennyire „otthon vannak” Debrecenben, azt jól jelzi, hogy amint híre ment a látogatásuknak Alhambrában, több debreceni testvér is tetszikelte azt, amit K. Lajos testvér még egy „Szeretjük őket!” megjegyzéssel is kiegészített.

Az USA-ban töltött heteket nem vakációzással töltötte ez a család. Az utazásban korlátozva voltak, de tennivalójuk annál több akadt. A család diákjai on-line folytatták magyarországi tanulmányaikat. A kilenc órás időeltolódás azt hozta magával, hogy a reggeli „becsöngetésre” nekik bizony éjjel, alvás helyett kellett bejelentkezniük nap-napután.

Good testvér igei szolgálatában *a hitben járás mikéntjéről* tanított. Korábban, a bemutatkozásuk során mindegyiküktől hallottunk erről gyakorlati példát is. Én örömmel emlékszem a gyermekek beszámolóiban a konkrét példákra arról, ahogyan Isten gondoskodott róluk, vezette őket, amint életre szóló tanulságokat és kapcsolatokat kínált nekik. Ez az amerikai család nagyon „jól állja a sarat” Magyarországon! Beilleszkedtek az új körülményekbe. Készek szolgálni, és készséggel tanulják mindazt, amit Isten ott élő népétől eltanulhatnak.

Az életük alakulását követhetjük, örömeikben és gondjaikban velük tarthatunk, sőt támogathatjuk is őket. A Good család elérhető az International Ministries honlapján:

https://internationalministries.org

A kiküldetésükkor szövetségünk két lelkipásztora is imádkozott értük *Detroitban. Huli Sándor* és *Dr. Herjeczki Géza* lelkipásztorok tanúi voltak az elindulásuknak. Az alhambrai testvériség arról győződhetett meg, hogy a Good-ék hitben járnak, hűségesen végzik a szolgálatot – Magyarországon is.

Novák József

Szappanos utcai baptista gyülekezet imaháza, Debrecenben

International Ministries, also known as the *American Baptist Foreign Mission Society*, works cross-culturally to invite people to become disciples of Jesus Christ and to proclaim, through both word and deed, God’s reign of justice, peace and abundant life for all creation.

Amanda & Jon Good

AMANDA and JON serve through ministries of evangelism, discipleship, education, and theological education in partnership with the Baptist Union of Hungary. Amanda assists with education at the school managed by the Baptist Church in Debrecen, as well as those managed by Hungarian Baptist Aid (HBAid). She also helps with discipleship ministries of the Baptist Church in Debrecen. Jon assists the Baptist Church in Debrecen with its evangelistic outreach, church planting, and church development ministries. He also helps with the training of Christian leaders through the Union’s seminary. Amanda and Jon both work with the church planting efforts of HBAid.

NEW YORK

A New York-i gyülekezetben is hálás a szívünk azért, hogy egyre szabadabban jöhetünk az imaházba, s bár még ott az aggodalom, hogy valóban vége lesz-e ezeknek a vírusos időknek, reménységünk van, hogy ha lassan is, de Isten kivezet ebből is.

Május 9-én megtarthattuk az **Anyák napját,** bár még többen maszkot viseltünk, de jó volt együtt lenni és hálát adni az édesanyákért és azért is, hogy édesanyák lehetünk.

Gergely István lelkipásztor az igazhitű édesanyák és nagymamákról beszélt 2Timóteus 1:1-7, 3:14-15 alapján. Az egyik legfontosabb dolog egy hívő édesanya életében, tovább adni a képmutatás nélküli hitet. Tanítsuk Isten igéjére gyermekeinket, adjunk lehetőséget számukra, hogy hallják az igét, és imádkozzunk folytonosan, hogy élő hitet nyerjenek és megmaradjanak abban!

Május 23-án nem csak **Pünkösdöt** ünnepeltünk, hanem egy kis újszülöttnek is örülhettünk. *Kulcsár Zsolt és Timea* hozták el először a gyülekezetbe második fiú gyermeküket ***Zachary*-t, hogy bemutassák** őt a nagyobb családnak, és imádkozzunk együtt érte, értük.

Gergely István lelkipásztor igehirdetésében a Szentlélek elnyerésének feltételeiről beszélt az ApCsel 2:1-4, 12-18, 29-39 alapján, kérve, hogy Isten Lelke töltse be a gyermek életét is!

Mielőtt az imádságra sor került, *Kulcsár Sándor* nyugalmazott lelkipásztor és egyben a kisfiú nagytatája szól néhány szót, felolvasva Lukács 2:22, 28, 34 verseket. Ezekben a versekben olvassuk, hogy az Úr Jézus szülei felvitték őt Jeruzsálembe - ott volt a templom. A Lélek indításának engedelmeskednek ebben a találkozásban a szülők és a gyermek is. *Simeon*, miután karjaiba vette a gyermeket, imádta, dicsőítette Istent - nem a gyermeket dicsőíti, hanem Azt, Aki adta. Mi is ezt kell tegyük - hálaadással dicsőítsük Istent, aki adta őt. Istennek minden emberrel célja van, senki sem születik véletlenül. Dicsőítsük Őt akkor is, amikor a gyermek sír, növekszik. A 34. versben azt írja

Lukács, hogy Simeon "megáldotta őket". Nem csak a gyermeket, hanem a szülőket is, hogy ezt a nemes hivatást be tudják tölteni.

Az imádkozás után a gyermekek szolgálata következett, majd *Kulcsár Szilvi* a „Vezéreljen a kegyelem", valamint *Jakab Zsusza* „Kié vagy?" című verseket mondták el.

Az istentisztelet után a család szeretetvendégségre hívott mindenkit. Jó volt hosszú idő után végre közelebbről is találkozni egymással. Bár még mindig bennünk van az óvatosság, de reményeink szerint ha lassan is, végre szabadabban mozoghatunk, látogathatjuk egymást.

Június 20-án **Apáknapját** ünnepeltünk, hálát adva az édesapákért, nagytatákért.

Gergely István lelkipásztor igehirdetésében egy istenfélő édesapa megpróbáltatásáról beszélt 1Mózes 22:1-14 alapján. Isten *Ábrahámnak Izsákban* ígérte meg az áldást, hogy nagy néppé teszi őt. Ennek ellenére Ábrahám hite és reménysége megpróbáltatott. Ezzel akarta megtanítani őt, hogy semmilyen körülmények között ne forduljon el Istentől, miértek nélkül is higgyen benne. *"Az Úr hegyén a gondviselés"!* Isten gondoskodott a megoldásról.

Sok kérdés, aggodalom merül fel gyermekeink jövőjével kapcsolatban is. Az imádság, szeretet kötelékével tegyük gyermekeinket az oltárra, hogy az Övéi legyenek. Ő mindig gondoskodik, pótolja hiányainkat!

Ebből kiindulva szeretnék még néhány személyes gondolatot is megosztani, ugyanis az elmúlt év visszatükrözi, milyen hamar megváltozhat minden körülöttünk. Mennyire fontos, hogy lelki életünk, hitünk erősen megalapozott legyen az Úr hegyén. Az egymásért való kitartó ima fontos a mindennapi életben. Engem alázatra indított, tanított. Hálás lenni minden kicsi dologért az életemben: a családért, gyülekezetért, a mindennapi kenyérért, a munkalehetőségért és még sorolhatnám a végtelenségig.

Többekről tudunk, hogy elveszítették szeretteiket az elmúlt évben (köztük volt a nagymamám is), nem feltétlenül a vírus áldozatai, de a nehéz idők során még nagyobb fájdalmat okozott. A jó Isten adjon vigasztalást, erőt a továbbiakban!

Aztán a gyermekeket is megviselte ez az időszak. A kicsiket, mert nem értették, mi történik körülöttük, miért nem lehet ezt meg azt csinálni… a nagyobbakat az iskolák miatt. Jó otthon lenni egy ideig, de a gyermekeknek is fontos a kapcsolatok fenntartása, megőrzése. Nem is beszélve arról, hogy akik az elmúlt évben végeztek (óvodás kortól az egyetemistákig), nem volt graduation (csak online).

Ebben az évben már kezdenek feloldódni a megszorítások. Gratulálok mindazoknak, akik sikeresen befejezték az elmúlt évet, iskolát, egyetemet! Talán ez volt életük legrosszabb éve, de Isten megsegítette őket, hogy kitartsanak munkájukban.

Imádkozzunk azokért, akik új iskolákat, egyetemeket kezdenek, munkát keresnek, vagy éppen házasságot kötnek. Maradjon meg bennünk az a biztatás a nyárra, jövőre nézve: az Úr hegyén a gondviselés!

Erdei Gabriella

5 évvel ezelőtt történt Füredi Kamilla (1951-2016)

Öt évvel ezelőtt váratlanul „haza” kellett utaznom. *Füredi Kamilla* szolgatársamat, a szövetségünk által is támogatott afrikai misszionáriust magához rendelte az Úr.

Nem számítottunk erre. Kértük és vártuk a gyógyulását. Kamilla is reménykedett benne, hogy visszamehet még abba a misszió-mezőbe, amit a sajátjának tudott, ahol két részletben 18 évig szolgált (1987-95 + 2006-16), nagy igyekezettel és jó eredménnyel. Az Úr azonban július 19-én magához emelte gyermekét, aki a Sierra Leone-i szolgálatra áldozta, folyamatosan "égette" életét. Temetéséről és életéről az 5 évvel ezelőtti nyári kiadványainkban beszámoltunk.

Az évfordulón *dr. Fazekas Erzsikét,* egyik régi és végig mellette álló barátját kértem megemlékezésre, valamint az afrikai misszió során egyik közvetlen munkatársát, *Rev. Titusz A. S. Kamara*-t (aki 2016 májusában, Budapesten, másodmagával meg is látogatta őt).

Öt év nagyon rövid idő. Talán mindannyian emlékszünk még a lapunkban közölt leveleire. Talán arra is, amit három héttel halála előtt írt nekünk (közgyűlésünk résztvevőinek). Ahogy újra olvasom a levelét (EH 2016. július-augusztus, 6. o.), úgy tűnik, mintha tegnap kaptam volna.

Levelében áldást kíván, különösen is a szolgálattevőkre; sajnálja, hogy most sem lehet velünk. „Már nagyon készülök visszatérni Afrikai szolgálati helyemre...” - írja. Majd megemlíti a szolgálatának legfontosabb területeit: a *Baptista Teológiát,* a *Mozgó Bibliaiskolát*, a *baptista általános iskolát.* Akkor is sejtettem, de azóta mégjobban látom, hogy Kamilla testvérnő nem csak tanára, igazgatója volt ezeknek az intézményeknek, hanem egy kicsit a fönntartója is. A támogatást, amit szövetségünktől és másoktól kapott, ezeknek az iskoláknak a működtetésére fordította. Magára szinte semmit sem költött.

Rev. Kamara testvér beszámolójából is láthatjuk, hogy lelkipásztorokat és árvákat is támogatott, amennyire tehette. Nem csoda hát, hogy nagyon hiányzik a Sierra Leone-ieknek.

Nekünk is hiányzik. Halála után a *Magyar Baptista Világszövetség* vezetői elhatározták, hogy *„kiemelkedő misszionáriusi munkájáért, példaadó életéért, elkötelezett szolgálatáért”* az általuk alapított *Kornya-díjat* posztumusz Füredi Kamilla misszionáriusnak adományozzák. A díjátadásra a debreceni világtalálkozón került sor 2017-ben.

Füredi Kamilla a Teológiai Szemináriom végzős hallgatóival

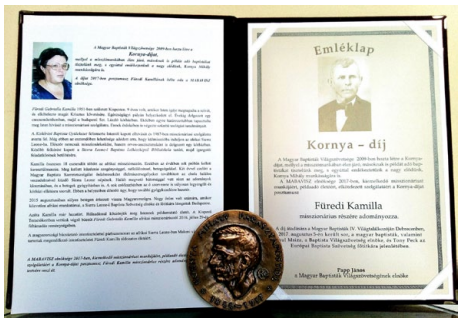

Kornya-díj 2017. Füredi Kamillának

Első missziós útja után könyvet adott ki „*Egy misszionárius levelei”* címmel – amiből talán még ma is elérhető néhány példány a *Kispesti Baptista Gyülekezet* iratterjesztésében.

Egyébként élete utolsó 10 évében, Afrikából írt levelei még nincsenek összegyűjtve. Megemlítem, hogy két kiadásra érdemes munkája van: *"A szenvedő szolga alakja Deuteró-Ésaiásnál"* – Lelkészképesítő szakdolgozat, Debrecen, 1981. A másik egy angol nyelvű 146 oldalas kézirat: *„My Bethel Pieces”*, melyet 2005-ben küldött el nekem.

Szeretettel emlékezünk Füredi Kamillára halála ötödik évfordulóján.

Herjeczki Géza

Füredi Kamilla misszionárius életének végére emlékezem (Zsid 13,7)

Hálás vagyok mennyei Atyámnak azért, hogy *Füredi Kamillát* már - e testből való elköltözése előtt - évtizedekkel korábban ismerhettem. Közeli testvéri kapcsolat alakult ki közöttünk a teológiai tanulmányainak éveiben, mert *Kiskőrösön* és szülőfalumban, *Csengődön* töltötte nyári gyakorlati idejét. Ez a közelség erősödött közöttünk *Amerikában*, ahol nehéz munkával kereste meg a mindennapi kenyerét, miközben a második misszió útját tervezgette *Sierra Leone-ba*. Minden tekintetben szüksége volt a testvéri befogadásra és mellé állásra, mi pedig sok bölcsességet tanulhattunk látva életét és szolgálati elkötelezettségét.

A gazdag emléktár ellenére - az évfordulóra tekintettel - az élete végén megadatott testvér-kapcsolatunk néhány részletét szeretném megosztani a kedves olvasókkal.

Amikor súlyos betegsége és leromlott testi állapota miatt a *Baptista Szeretetszolgálat* hazahozta Sierra Leone-ból, és azonnal a *László kórházba* került, nem tartottam véletlenek, hogy akkor éppen mi is hosszabb ideig *Budapesten* tartózkodtunk. Hiszem, hogy a Mindenható gondviselése, terve, akarata volt, hogy a több hétig tartó kórházi kezelése alatt naponta látogathattam, mellette lehettem, szerethettem, s ezalatt életreszólóan tanítást, példát kaptam a türelemről, béketűrésről és az Úrnak való szolgálatra kész, teljes odaszánásról.

Kamilla semmit sem hozott magával, élete mentéséről szólt a váratlan haza térése az afrikai misszió mezőről. Már az első látogatás alkalmával megragadott, hogy semmi sem érdekelte a hátrahagyott anyagi dolgokból. *„Tudod, nem foglalkoztat az otthagyott lakás, a berendezése, a később még esetleg szükségessé váló személyes dolgaim, csak az a kívánságom, hogy mindaz, ami az enyém volt, az ott az Úr ügyét szolgálja”* – mondta több alkalommal is.

A kórházban nem volt magával hozott váltóruhája, papucsa, pongyolája, törülközője stb... - de minden megszólalása a megszakadt lélekmentő szolgálatáról szólt. *„Félbemaradt a csónakkal megközelíthető szigeteken megkezdett evangélizáció a betegségem súlyossága, legyengült állapotom miatt.” „Jaj, ki fog kimenni helyettem Sierra Leone-ba, hiszen nem régen indult be a misszió iskola, ami reményt adott a több, kiterjedtebb, a szolgálatra elkötelezett testvérek munkájára.”*

Soha nem beszélt Kamilla arról, hogy mi fáj, hol fáj, mikor kelhet ki a betegágyból, csak a félbehagyott szolgálata, annak folytatása foglalkoztatta. Hétköznapi és gyakorlati megfogalmazásban élhettem meg, mit jelent az „*odafennvalókkal törődni, s nem a földiekkel.”* (Kol 3:2)

Emlékezetes esemény volt, amikor valaki meglátogatta a kórházban - majd később még többször is visszatért Kamilla betegágyához –, akinek jövőbeli tervei nagyon egybeestek Kamilla „lelki gondjainak” megoldásához. Ilyenkor, ha kinyílt az ajtó, mosolyra derült az arca, testi-lelki energiái megerősödtek a hosszú beszélgetésre, tervezgetésre, bátorításra.

Többször nyújtotta felém a kezét, majd kezünket összekulcsolva egy-együtt imádkoztunk a Sierra Leone-i testvérekért és a kegyelem Igéjének hirdetéséért. Valahányszor tolókocsival átvittem egy-egy vizsgálatra, a várakozási időt imádkozással töltöttük. Én az ő gyógyulásáért könyörögtem, az ő ajkát ilyenkor kérés nem hagyta el, félbemaradt szolgálata folytatását kérte imájában, - az Úr terve és akarata szerint.

Amikor a kórházi kezelést követően boldog találkozásai voltak itteni szolgálatának állomásain, én már nem találkozhattam vele. Ám a legnehezebb próbák közötti békessége, s minden kérdésére kapott megnyugtató válaszok átélésének tanúja lehettem és maradok. Meggyőző tapasztalatommá vált, hogy az Úr *a halál árnyékának völgyében* is velünk van (Zsolt 23,4), s hogy *a mi országunk a mennyekben van, honnét a megtartó Úr Jézus Krisztust is várjuk* (Fil 3:20). Ezt a meggyőző hitet semmiféle földi, testi nyomorúság nem erőtlenítheti meg!

Megemlékezésem nem csak Füredi Kamilláról szól, sőt, elsősorban az Úr Jézus Krisztusban kapott ATYA-i gondoskodás és az örökkévalóságba vezető kegyelem magasztalása.

„Az Úrnak kegyelmességét hadd énekeljem örökké. Nemzetségről nemzetségre hirdetem a te hűséges voltodat az én számmal.” (Zsolt 89:2)

Fazekasné dr. Kelemen Erzsébet

REV. GABRIELLA KAMILLA FUREDI AND THE BAPTIST SEMINARY IN SIERRA LEONE

The Baptist Seminary started as *“Baptist Bible Institute”* as a result of the urgent need that existed to train the untrained pastors and evangelists who were serving within the structure of the *Baptist Convention of Sierra Leone* (BCSL).

The challenge to begin the institute was taken by *Rev. Calvin King* a missionary with the *Southern Baptist* serving with the Baptist Convention of Sierra Leone. The original approach was to provide practical skills for pastors and evangelists already serving in churches without such skills for ministry.

The first class of thirteen people commenced at Lunsar in the year 1988. Rev. Calvin King had to leave the country one year later in 1989. The program continued on residence for two weeks at a time. In the absence of Rev King, the *Rev. Gabriella Kamilla Furedi* a missionary with the *European Baptist Mission* working with the BCSL who had already arrived in the country took over the BBI program. She prepared and graduated the first class of thirteen students in 1991 after three years of interrupted study by the war.

The second group of students were admitted in September of 1991 and completed their studies in 1993 just before Rev Kamila went on furlough. The *Rev Martin Dixon* was then assigned with the responsibility to provide leadership for the third group which was started at the beginning of 1994.

Rev Kamila returned to Sierra Leone in 2005 and started the Freetown BBI group. In 2007 she started another BBI group in *Makeni*. Later the same year another Centre was started in *Lunsar* and in 2008 a group was started in *Tambakah*. After Tambakah centre, *Kono* and *Bo* centers ware launched respectively.

Rev. Kamilla did not only supported the Theological seminary, but also the pastors and their families with food security. She gave support to the Theological seminary financially, and gave support to rural pastors with Agricultural goods to do farming. **She also supported a number of orphans.** Some made it through secondary education but others hopes were dashed when the news of her departure came.

During Rev. Kamilla's leadership, over two hundred pastors, evangelists and church workers were trained within and outside Baptist convention.

May 2015. Kispest. Leaders of BCSL with Rev. Kamilla G. Füredi

Whiles serving as missionary, at a convention session in 2011, it was resolved to transform from Baptist Bible Institute to *“Baptist Theological Seminary”*. The basic reason was to upgrade the level of teaching and to provide higher education for the pastors and those preparing for Christian Leadership.

After her home call in 2016, Freetown, Lunsar and Tonko Limba canters graduated sixty four pastors and church leaders. It was later resolved in a ministerial board meeting in 2017 that the BTS be centralized. The reason for the centralization according to the board was to maintain quality and efficiency in delivery system. In essence, the standard or quality of pastors produce should be the same which will qualify those been trained to pastor any Baptist church or churches across the country and beyond.

Rev. Kamilla was the one supporting the centers, her absence was a challenge to sustain the centers.

On the 9th April, 2018 the first centralized session BTS was held in Lunsar. It was also agreed that the seminary be operated on a sessional basis (distance learning) as it used to be when it started as BBI.

Staff: Currently, there are twelve volunteer staffs helping to see the smooth running of this seminary.

Students: The enrollment since the centralization is sixty three (63).

Challenges: Getting lecturers to fit in our sessional schedules;

There is no specific source of support for lecturer’s stipend and the smooth running of the institution.

Projection: To complete the current curriculum under review to address the current theological challenges.

A three lecture room structure plus office space.

Prayer request: That God will provide resources for the smooth running of the institution and be able to give regular support to lecturers;

That God will provided educational materials, books and computers to run the system.

Rev. Titus A. S. Kamara

HAPPY INDEPENDENCE DAY

There's a lot that's happened over the last couple years that has sparked quite the conversation about our country. These issues have many people very divided. Regardless of what side you stand with on whichever issue, my plea today is: Can we focus on making this country better?

Independence Day is celebrated because a group of people believed in a nation that could be better; better than what was before. May we continue that effort, learn from the past, and keep pressing on to have America be something that we can all be proud of. Maybe if we can agree on this premise, we can start to move forward from there, together.

Script and picture by ***Benny Mate***

CELEBRATING 4TH OF JULY

Christian Liberty

by Amy Noel Green

While our outward expressions of freedom create a fun celebration, as Christians, we know that *"people look at the outward appearance, but the Lord looks at the heart."* (1 Samuel 16:7)

When you became a Christian, Jesus set you free. But what does that freedom really mean, and how is it different from the freedom we celebrate on Independence Day? If you want to cultivate a heart that is centered on the love of God, it is important to consider what the Bible has to say on the topic of **Christian liberty.**

INDEPENDENCE OR INTERDEPENDENCE

When God created the heavens and the earth, He made a point of declaring all of his creation good. But in Genesis 2:18, God establishes for the first time something that is not good: **independence**. God looks at Adam, the pinnacle of His creation up to that point, and says, *"It is not good for the man to be alone."*

Man is interdependent by design. We have been created to depend on both God and each other.

Independence is a strong American ideal. We praise each other for independent thinking. We are often encouraged to act independently without considering the needs of the people around us. It can be challenging to shift our view of independence. But like much of the truth we discover in the Bible, the wisdom of the Kingdom of God is counterintuitive to the wisdom of our culture. (Isaiah 55:8-9, 1 Corinthians 3:18-20)

This call to interdependence is repeated throughout the New Testament in many verses that talk about the followers of Jesus forming a body. (Romans 12:5, 1 Corinthians 12:27, Ephesians 1:23, Ephesians 4:16)

The biblical picture of a healthy community of believers is a single body. Each part of the body is unique and vital, but all the parts are completely dependent on each other. **Loving God well means accepting our dependence on Him and His body, the church.**

You may feel uncomfortable as you begin to think of yourself as interdependent rather than independent. We tend to think of independence as a sign of strength and dependence as a sign of weakness. But as you shift your thinking to embrace the biblical standard of interdependence, you will grow in love and compassion.

It may help to remember that interdependence doesn't only mean that you resign yourself to your dependence on others, but it also means that you choose to become a person others can depend upon.

It's natural to think of liberty as the freedom to do as we please. However, Christian liberty empowers us to live rightly in our freedom. 2 Corinthians 3:17 famously reminds us that *"where the spirit of the Lord is there is freedom,"* but as we continue to read, we see that the freedom we have in God's presence isn't the kind of freedom we often idolize: freedom that stays out of our way, not interfering with our desires.

The freedom we feel in the presence of God's Spirit liberates us from sin, selfishness, and any oppression that would interfere with our continued transformation into the image of God.

Our transformation is impossible without liberty, but it is not a liberty to stay as we are; it is a liberty to become what we should.

In this way, Christian liberty does not herald our individualism. It is not concerned with offering us the 'freedom to be ourselves.' Instead, as we focus on the gifts that Christ's death and resurrection have purchased for us. The liberty we have received will gradually make us less ourselves...and more like the God we love and serve.

WHAT SHOULD LIBERTY LOOK LIKE?

In our culture, liberty often looks like an insistence on our freedom of speech, protests, acts of defiance, or an assertion that our rights be honored. In short, our experience of liberty is riddled with our fear that it might be taken from us.

However, Christian liberty is so confident in its freedom that it is willing to submit to others.

Galatians 5 encourages us to live in the freedom Christ purchased for us and not try to go back to following the law. But if the law doesn't matter anymore, what does? In Galatians 5:6, we learn that, *"the only thing that matters is faith expressing itself through love."*

So, this July, enjoy your celebration. Make some noise. Light up the sky. **But take some time to reflect on the difference between the nationalist brand of liberty we've grown accustomed to, and the humbling nature of the supernatural liberty we have been offered in Christ.**

Ask yourself how your view of American liberty may have interfered with God's calling for you to embrace interdependence, be transformed into His image, and willingly submit yourself to others as you love and serve them. As you focus on Christian liberty, you may even begin to notice the people around you who have suffered from the limits of our American definition of liberty.

Considering others in a new way may cause you to be a little less showy about your individual liberty and a little more focused on the internal changes that are naturally prompted by true Christian liberty.

This article was originally published on ***Crosswalk.com***

You can read more from this writer at ***AmyNoelGreen.com***

KUTI MÁRIA 1932 - 2021
KUTI JÁNOS 1931 - 2021

Eternal God, You are our maker and redeemer, but you are also our heavenly Father! We thank you dear Father, for the life of our sister Marija, for the days you blessed her with, the good we saw in her the love we received from her, for every memory of love and joy, and for every good deed done by her.

We also come before you and pray for those we love who grieve the loss of their loved one, hold them in your everlasting arms, and grant them peace that passes human understanding, hope that sees above the clouds and strength that helps them carry on living their lives.

We also ask you to hold us all in your everlasting arms, today and for all eternity; through Jesus Christ our Lord. Amen.

Eulogy for Johann Kuti

Johann entered into the presence of his Lord and Saviour, Jesus, at 11pm on June 4, 2021, just eight weeks to the day after his beloved *Marija*. They were together in a happy and devoted marriage for 64 years and now they are reunited in that place where the Bible tells us *"No eye has seen, no ear has heard, and no mind has imagined what God has prepared for those who love him."*

He leaves behind and will be forever lovingly remembered by his two children *Veronika (Bryan)* and *Daniel (Annette),* and his five grandchildren, *Ruben, Rebecca, Lily, Philip and Yasmin.* Johann grew up in a large family of twelve children, and is survived by his sister *Kati* and brother *Paul.*

Johann was born and raised in Belo Blato, *Yugoslavia*, but always considered himself *Hungarian*. He later moved with Marija and the children to a new life in *Germany* and in 1983 settled finally in *Canada*, where for him and his family life revolved around family and the church. It was church twice on Sunday, the German church in the morning and the Hungarian church in the afternoon. In the summer and fall it was at the cottage on the *Hungarian Rama Campgrounds at Lake Couchiching*, and of course there is a church there too.

Johann was a dedicated and faithful provider for his precious family, following the scripture that says, *"Make it your goal to live a quiet life, minding your own business and working with your hands... Then people who are not believers will respect the way you live, and you will not need to depend on others."* (1Thess 4,11k) That describes Johann perfectly!

"Jézus ekkor ezt mondta neki: „Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is, él; és aki él, és hisz énbennem, az nem hal meg soha. Hiszed-e ezt?" – János 11,25-26

Kevesebb mint két hónap leforgása alatt vettünk földi búcsút gyülekezetünk két értékes tagjától, a KUTI házaspártól.

KUTI JÁNOS és MÁRIA testvéreink hívő családba születtek és fiatalon átadták szívüket az Úr Jézusnak, Akit életük végéig tiszta szívvel szerettek és hűségesen szolgáltak. Házasságra is fiatalon, a húszas éveik derekán léptek, az akkori Jugoszlávia területén. János testvér magyar, Mária testvérnő pedig német gyökerekkel rendelkező horvát nemzetiségű volt. Ez nem volt akadály arra, hogy közel 65 évig tartó békés, szeretettel teljes és kölcsönös tiszteleten alapuló házaséletet éljenek. Szent frigyüket Isten két gyermekkel - *Dániellel* és *Veronikával* - és öt unokával áldotta meg.

Házasságuk első éveit *Jugoszláviában* élték, majd *Németországban* eltöltött néhány év után, *Kanadában* telepedtek le végleg (1983-ban). Életük, melyet Isten szolgálatában éltek, a családjuk, a magyar és német gyülekezetek, illetve a Ráma tábor körül forgott.

Aktív, szorgalmas emberek voltak. Úgy a társadalmi életben, mint a gyülekezeti és tábori közösségben rendszeresen megtalálták a tennivalót, és lelkesen és pontosan el is végezték azt. János testvér cipész mester volt, és egy ilyen jellegű saját műhelye is volt Torontóban. Az életét vezérlő Bibliavers az 1Thesszalónika 4:11-12 volt: *„... tartsátok becsületbeli dolognak, hogy csendesen éljetek, tegyétek a magatok dolgát, és saját kezetekkel dolgozzatok, ahogyan elrendeltük nektek. A kívülállók iránt tisztességesen viselkedjetek, és ne szoruljatok rá senkire."* Ezek a gondolatok tökéletesen ráillettek János testvér életére.

Mária testvérnő 2021. április 9-én, 89 éves korában hallotta meg a haza hívó szót, **János testvér** pedig kevesebb mint két hónapra utána, 2021. június 4-én, 90 éves korában.

Mária testvérnő temetésén a Lukács 10,38-42, János testvér gyászistentiszteletén pedig a 2 Timóteus 4,7-8 igeszakaszok alapján szólt a vigasztalás igéje gyülekezetünk lelkipásztora, *Püsök Dániel* testvér által. Püsök testér mellett a Kuti házaspár veje, *Bryan Fox* lelkipásztor is szólt az egybegyűltekhez, angol nyelven, Isten vigasztaló üzenetével.

Sajnos, a COVID okozta korlátozások miatt csak nagyon szűk körben tarthattuk meg szeretett testvérink temetését.

A Kuti házaspár példa marad gyülekezetünk tagjai előtt az őszinte hitben, az önkéntes szolgálatban és a hűséges házaséletben.

Emlékük áldott, és szívünkben hordozzuk!

Püsök Dániel

HALLD AZ ÉGI SZÓZATOT

„Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg..." Jel 14:13

Halld az égi szózatot: Ó, míly, ó míly boldogok, / Kik az Úrban halnak meg, bútól-bajtól szabadok! Jézus lett a nyugalmuk - szól a Lélek, szól a Szent / Mérhetetlen jutalmuk - mindennél többet jelent!

Jézus már előrement, készített helyet nekik. / Telt kalászként tartja meg, mennyben őrzi tetteik. Kegyelemből, hit által békülünk meg Istennel. / Halljuk meg a hívó szót, s gyermekévé fölemel!

M'ért sajnálkoznánk tehát, ha testvér elköltözik? / Ezt nem érti a világ, e reményt nem ismerik! Sírunk bár, mi, halandók: Ó, jaj! Nézd, társunk halott! / Így látják az angyalok: Nézd, új életet kapott!

Üdvözlik a jövevényt. Angyalkar fogadja őt. / Tudják, várja Szeretet, Leteszik a trón előtt! Jézus szól, ajkán mosoly: Jól van, jó és hű szolgám! / Lépj be, vedd át koronád - sokra bízlak ezután!

Tedd hát, rád mi bízatott, használd jól tálentumod! / Őrizzed meg hitedet, jól végezzed futásod! Eljön Isten országa! Megszólal a harsona! / Végre itt az Úr Napja, Istenünknek uralma!

Charles Wesley, ford: ***Anna Piroska Williams***

Dallam: *"Ó, kegyes Tanácsadónk..."*

ELMENTEM ISTENHEZ A JÁRVÁNY MIATT

Megkerestem Istent, hogy megkérdezzem tőle: *„Mi, emberek, képesek vagyunk megállítani a járványt?”*

Ő huncutul hunyorítva bólintott.

De nem nyugodtam, és tovább kérdeztem: *„Ha képesek vagyunk rá, akkor miért nem állítjuk meg?”*

Isten erre csak felhúzta a vállát és csodálkozva rajtam mondta: *„Ezt neked is tudnod kell.”*

Nem fogtam fel, mit kellene nekem is tudnom magunkról, az emberekről. De ő már nem mondott többet.

Hazaérve ágyam szélére ültem és elkezdtem sorolni magamban, miket is kellene megtennünk, hogy megállítsuk a járványt: Maszkot hordani mindenütt az otthonunkon kívül, hogy védjük magunkat és másokat; kezet mosni alaposan minél többször; kézfertőtlenítőt gyakran használni; hazaérve az ajtó előtt levenni cipőnket és fertőtleníteni kezünket; csak a legszükségesebb okok miatt távozni otthonról; lemondani a hétvégi wellnessről, koncertről, plázatúráról; a tervezett szülinapi zsúrt, esküvőt, stb. elhalasztani; kibírni kézfogás, ölelés és üdvözlő puszi nélkül; a nagyszülőket telefonon vagy tisztes távolságból látogatni; egymás lakásába nem bemenni (még beteglátogatás címén sem); készpénz helyett bankkártyával fizetni; 1-2 megállóért nem felülni tömegközlekedési eszközökre, inkább gyalogolni kicsit; home-officeban dolgozni, aki megteheti; a baráti kapcsolatokat szabadtéri programokkal ápolni; a mások segítésének új módjait kitalálni… És váratlanul megértettem, mit akart mondani, amikor felhúzta a vállát: Képesek vagyunk megállítani a járványt, de nem akarjuk.

Azóta is ezen gondolkodom: *„Miért nem akarjuk megállítani ezt az emberpusztító szörnyet, amikor képesek vagyunk rá?”*

Háló Gyula

Múlt, jelen, jövő Baptista évkönyv 2021.

HALLJUK, ÉRTJÜK A LÉLEK SZAVÁT?

„Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját. Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek! Aki győz, annak nem árt a második halál.” (Jel 2,10c-11)

Döntéseink túlnyomó részét „jólfelfogott” érdekünkben hozzuk meg. Nincs ezzel semmi baj, míg önmagunk érdekében is nem szorítkozunk a minimumra, a pillanatra és a kellemesre. A bibliai „mindhalálig” a hitét mártíromságban megvalló Krisztus-követőre utal. Neki nem árt a „második halál”.

William Tyndale-től egyetlen levél maradt fenn - az általa fordított angol Biblián kívül.

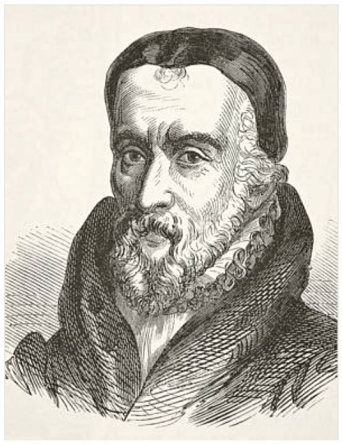

William Tyndale 1494 – 1536

A Brüsszel melletti Vilvorde börtönéből írta a várkapitánynak, 1535 telén. A krónikus arcüreggyulladásban szenvedő rab mély tisztelettel és az Úr Jézus nevében kéri a parancsnokot, járná ki a hatóságoknál, hogy visszakapja meleg sapkáját, kopott kabátját és a kapcarongyait. Lámpást is kér éjszakára, mert kínzó dolog a sötétben ülni. Leginkább azt szeretné, ha héber nyelvű Bibliája és két segédkönyve ismét a keze ügyében lehetne.

„Kívánom, teljesüljön Fenségednek minden olyan kívánsága, ami a lelke üdvét munkálja. És ha a tél vége előtt más döntés születik az ügyemben, türelmesen megnyugszom Isten velem kapcsolatos akaratában, ami az én Uram Jézus Krisztus dicsőségére van, Akinek a Lelke, fohászkodom, vezesse a szíve döntéseit! Ámen.”

A következő év augusztusában eretnekség vádjával halálra ítélték, megfojtották, majd nyilvánosan elégették. *„Uram! Nyisd meg a király szemét!”* – ez volt az utolsó szava; VIII. Henrikért így imádkozott. Tyndale hűségesen élt - a halálig hű maradt Krisztushoz.

A szmirnai mellett más gyülekezeteknek is üzen a Lélek. *“Akinek van füle, hallja meg”: „Aki győz, annak nem árt a második halál.”*

Halljuk, értjük a Lélek szavát?

Imádkozzunk azért, hogy készek legyünk áldozatot is vállalva kitartani a hitben!

Novák József

Magyar Baptisták Világszövetsége
Hungarian Baptist World Alliance

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *Pardi Félix* (Erdély)
Alelnökök: *Papp János* (Magyarország)
dr. Gergely István (Amerika)
Főtitkár: *Durkó István* (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptisták Világszövetségébe* hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő test-véreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Pardi Félix* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Gergely István* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nagy Csaba* lelkipásztorért és munkatársaiért.

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL - KÁRPÁTALJA

I. BAPTISTA BIBLIAI OLIMPIA KÁRPÁTALJÁN

Először került megrendezésre Kárpátalján a *Baptista Bibliai Olimpia*. Az erdélyi baptista testvérek által elindított „hagyományon" felbuzdulva és látva annak a sikerét a gyerekek körében a *Kárpátaljai Második Esély Jótékonysági Alapítvány* munkatársaival úgy döntöttünk, hogy 2020-ban Kárpátalján is útjára indítjuk ezt a kezdeményezést.

Konzultálva az erdélyi testvérnőkkel, egy kicsit átdolgozva az olimpia menetét, 2020-ban meghirdettük az olimpián való részvételt a kárpátaljai magyar gyülekezetekben. A felhívásra hat gyülekezet csatlakozott és összesen *46 gyerek regisztrált*. A regisztráltak magas száma meglepett bennünket, de egyfajta visszaigazolás is volt, hogy érdemes ilyenfajta vetélkedőt meghirdetni a jövőben is. Az olimpia tematikája a *Ruth könyve és a Máté evangéliuma* volt. Minden gyülekezetben a vasárnapi iskolai tanító vagy az ifjúsági vezető koordinálta a felkészülést, de sokat segítettek a szülők is.

2021. 01. 30-án volt az első forduló. A járványügyi előírások miatt minden csoport a saját gyülekezetében, a vasárnapi iskolai tanító jelenlétében írta meg a tesztet. Miután összesítettük a teszteket, az alapítvány munkatársai kijavították, és meghirdettük a második fordulót mindazok nevével, akik továbbjutottak. Elég nagy arányban (38 gyerek) jutottak tovább a második fordulóba. Ezzel elkezdődött az újabb felkészülési időszak.

A második fordulóra két hónap alatt kellett felkészülni. A karanténhelyzet miatt online rendeztük meg azt, március 27-én. Ez annyiban volt más az elsőnél, hogy mindenki *Google Meet* konferencia keretében csatlakozott a híváshoz a saját gyülekezetéből. Ennek köszönhetően együtt volt a kis csapat. A második forduló kérdései több nehézséget rejtettek, és a végeredményen ez meg is látszott. Igyekeztünk olyan kérdéseket is feltenni, amelyek nem csak az elméleti tudást mérik. Mindkét teszt kötelező eleme volt öt bibliai vers memorizálása.

Az első helyezettek: Gerics Sándor (Som), Nagy-Kasza Csenge (Zápszony) és László Nátán (Gut)

Miután az alapítvány munkatársai kijavították a teszteket, három korosztályban hirdettek 1., 2. és 3. helyezetteket, ezen kívül pedig mindhárom korosztályban két különdíjast. Azt tapasztaltuk, hogy mind a gyerekeknek, mind a tanítóknak és szülőknek is nagy lelki nyereség volt az olimpia.

A díjátadó ünnepségre Beregszászban a Kodály Zoltán Művészeti Iskola díszermében került sor, ahol végül minden résztvevő együtt lehetett, és a gyerekek elhívhatták a hozzátartozóikat is. Az ünnepi istentiszteleten *László Sándor* vezetésével különböző gyerekénekekkel dicsértük az Urat, majd élménybeszámolókat hallgathattunk meg a felkészítő tanítóktól. *Nagy-Kasza Dániel* az igehirdetésben Isten életváltoztató örömhíréről és Isten szavának értékéről beszélt a hallgatóknak. A *4H Alapítványnak* és a Kárpátaljai Második Esély Jótékonysági Alapítványnak köszönhetően a gyermekek értékes ajándékokat vihettek haza. A három 1. helyezettnek egy-egy táblagép, a három 2. helyezettnek egy-egy okosóra, míg a három 3. helyezettnek egy-egy fejhallgató volt a jutalma a szorgalmas felkészülésért. Ezen kívül *mindenki kapott ajándékba egy új Bibliát* is, hogy ezzel is bátorítsuk a gyerekeket a Biblia olvasására, és nem utolsósorban legyen miből felkészülniük a II. bibliai olimpiára, amelyet reményeink szerint ismét megrendezhetünk.

Dicsőség Istennek, hogy megrendezhettük ezt a bibliai olimpiát. Nélküle és az ő gondoskodása nélkül nem sikerült volna mindezt megszervezni és végigvinni. Köszönjük a gyülekezetek pozitív hozzáállását, hogy segítették a gyerekek felkészülését. Nagyon hálás a szívünk a 4H Alapítványnak, hogy mögénk álltak, hiszen az ajándékok egy részét támogatásuknak köszönhetően tudtuk megvásárolni. Végül, de nem utolsósorban köszönjük a Második Esély Alapítvány munkatársainak és a zenészeknek a színvonalas szolgálatot, valamint a beregszászi Kodály Zoltán Művészeti Iskolának, hogy helyet adtak a díjátadó ünnepségnek.

Mindezért a kegyelemért áldott legyen a mi Istenünk! (memisszio.info)

Nagy-Kaszáné Somogyi Ilona

AZ IGE RABJA

beszédeid már végleg
velem maradnak
elmúlhat ég és föld
változhat minden változó
elhagyhat testem is
— földből való —
de szavaid velem maradnak
mostmár az Ige rabja lettem
önként és örömmel

múlik tovább az elmulandó
de megmarad mi változatlan
s a szívem Tiéd örökre

Herjeczki Géza

„MEGERŐSÍTLEK"

(Ézsaiás 41:10)

December eleje volt, amikor azt terveztük, átmegyünk egy kicsit *Magyarországra* vásárolgatni ezt azt. Olyan jól esik „haza" ugrani néha, és szippantani egy kicsit a magyar levegőből. Sokan, akik panaszkodnak Magyarországra, még nem éltek roszabb helyen. Nem tudják, hogy milyen *Ukrajnában* élni magyarként. Na, mindegy is, nem erről akartam beszélni. Tehát csak átmenni egy kicsit, olyan jó eső érzés. Csak pár méter, de mégis máshogy érez az ember. Úgy alakult, hogy csak Dani indult útnak, mi itthon maradtunk a gyerekkel. No meg itt voltak Laci bácsiék is. Délután kaptam aztán a hírt, hogy a férjemet nem engedik vissza Ukrajnába, lejártak a megengedett napok. Több határon is próbálkozott, de egyiken sem tudott haza jönni. Megbíztatták, hogy csak januárban jöhet vissza. Később megtudtuk, hogy Szent István Királyunk egy bizonyos portréjáért lehet, átengedték volna, de ez meg sem fordult a fejünkben. Teljesen elkeseredtem. Elindult a szüleihez, ami tőlünk úgy majd 300 km-re van, mi meg hárman itt Ukrajnában maradtunk. Plusz a két vendég és az Úr! El sem hittem, hogy ez megtörténik. Hamar összeszedtem aztán magam, és megpróbáltam felvenni a ritmust az új helyzettel. Amolyan "jég hátán is megél" típus vagyok, tehát ennek megfelelően cselekedtem. Mindenkit

értesítettem, akit kell, hogy mi várható. Ki prédikáljon itt, meg ott stb.

Pár nappal ezen események után aztán azt vettem észre, hogy a kétéves kislányunkon megjelent a bárányhimlő. Nem kellett sokat várni, és már mind a három gyerek tele volt pöttyökkel, és bőszen vakarózott. Két hétig nem volt megállás. A középső bírta a legnehezebben. Szóltam Laci bácsinak, hogy most már több munka hárul így rájuk. Még boltba sem tudtam menni, ők hozták ami kellett. Igyekeztek rendben tartani a portát, havat seperni, tüzet rakni, hogy ne legyen sok gondom. Mások is besegítettek, ki imával, ki azzal, hogy bevásárolt. Mégis egy idő után kezdtem elcsüggedni, hogy nem bírom sokáig, és ha Dani karácsonyra sem jöhet haza, akkor aztán mi lesz? Hogy lehet a karácsonyt úgy megünnepelni, hogy nincs ott a lelkipásztor, nincs otthon az apuka!? Panaszkodni kezdtem az egyik ismerősömnek a faluban, hogy milyen rossz érzés ez. Nem nagyon vigasztalt meg, inkább megjegyezte, hogy most már látom, ő min megy keresztül, amikor egy vagy két hónapig nincs otthon a férje, mert külföldön dolgozik. Nem is mondtam neki többször. Viszont abban teljesen igaza volt, hogy most már tudtam, milyen érzés az. Nem jó! Csak annyi volt köztünk a különbség, hogy az ő férje bármikor haza mehetett, az enyém meg nem. Szóval csüggedni kezdtem. Kifáradni abban, hogy minden feladat rám hárult. Meg még a gyerekek is sírnak és vakaróznak. Itt vannak a lakók, nyakunkon a karácsony, mennyi mindent el kell intézni! Hála az Úrnak és a somlyai testvéreknek, anyukám kész volt eljönni segíteni. Csak logisztika kérdése.

Egyik nap, hogy kicsit kitisztuljon a fejem, átmentem kitakarítani a vendégházat. Két hétre egy holland lány költözött be, mert a vőlegényénél nem akart aludni. Tisztességes dolog, így a vendégházat szívesen oda adtuk neki.

Ahogy söprögettem, a földön találtam valamit, amit elsőre ki akartam dobni. Aztán mégis felvettem, mert észrevettem, hogy egy hímzett anyag és van rá írva valami. Megfordítottam és a következő szót olvastam rajta: ***„Megerősítlek”*** (Ézsaiás 41:10) Kitört belőlem a zokogás, és csak csodáltam Istent jóságáért. Tudta, hogy nekem erre az egy szóra van csak szükségem és szárnyalok tovább. Rögtön elhittem neki, hogy így lesz, és nem csüggedtem tovább. Mindenkinek elújságoltam, hogy mit üzent az Úr. Száz emberi szó és vigasztalás nem ért annyit, mint ez az egy, pedig azok is szívből szóltak. Mégis ettől az egytől csordultig telt a szívem. Új erőre kaptam.

Teltek a napok, a hetek s a gyerekek lassan kigyógyultak. Anyukám is megérkezett, a gyerekek is örültek.

Eljött az adventi koszorú készítés napja, s én lehívtam Laci bácsit és Misit, hogy segítsenek. Kicsit zavarban voltak a sok nő között, de megcsinálták a kereteket. Utána szép csendben visszavonultak a lakhelyükre. Hálás volt a szívem, hogy itt vannak és nem vagyok egyedül. Mindig illendően kopogtak az ajtón és megvárták, míg lemegyek s csak akkor jöttek be, ha behívtam őket. Az ajtónkra ekkortájt a következő volt kiírva: “Kérlek kopogj! Ha nem jön ki senki, gyere vissza később!” Mindig tiszteletben tartották!

A férfiak a gyülekezetből el-el jöttek beszélgetni velük, csak a társaság kedvéért.

Készen várjuk Őt mikor jön / We Shall See The King

Három hét múlva Dani azzal hívott fel, hogy haza jön, megpróbálja. Ugyan, azt mondták, hogy januárban jöhet, de kapott az Úrtól egy ígéretet. Bátran menjen haza, mert kiszélesíti az Úr a határait. Bíztam benne, hogy jól értette Istent, és nem teszi meg potyára azt a hosszú utat.

És az Úr tényleg komolyan gondolta. Szó nélkül haza engedték. „Haza”. Ugye furcsa, hogy ezt mondom? Otthonról, haza jött.

Misi műtétjének az ügye is haladt előre. Úgy nézett ki, hogy meg lesz a pénz rá. Örültünk neki, és szívünkben készültünk a Karácsonyra.

(folytatjuk)

Nagy-Kasza Lona